

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคดีปกครอง

ผู้อุทธรณ์ : นายธีรชัย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายธีรชัย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. กฎหรือวิธีปฏิบัติ ที่บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของตุลาการเจ้าของสำนวนในการแก้ไขคำฟ้องคดี และแก้ไขประเด็นคำฟ้องคดี ตามที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าตุลาการเจ้าของสำนวนได้แก้ไขประเด็นคำฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๗๘/๒๕๔๔ โดยแก้ไขประเด็นแห่งคดีเป็นการโต้แย้งสิทธิและหน้าที่เกี่ยวกับสัญญาที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่มีขอบอุปโลกน์มูลสิทธิและสัญญาโดยไม่มีตัวตนของสัญญาให้วินิจฉัย กับแก้ไขคำฟ้องคดีและประเด็นคำฟ้องคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๒๑/๒๕๔๔ โดยเปลี่ยนแปลงแก้ไขประเด็นคำฟ้องคดีข้อเท็จจริงตามคำฟ้องคดีและเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดี พร้อมกับแก้ไขคำขอท้ายฟ้องคดีทำให้องค์ประกอบแห่งคดีและการวินิจฉัยถูกเบี่ยงเบนจากข้อเท็จจริงตามคำฟ้องคดี คำให้การคัดค้านคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติม เนื่องจากเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครองไม่สามารถให้ความกระจ่างในเรื่องนี้

๒. แนวทางปฏิบัติของผู้ฟ้องคดี เพื่อดำเนินการกรณีศาลปกครองกลางไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด ตามที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๖๒๔/๒๕๔๖ ให้ศาลปกครองกลางดำเนินกระบวนการพิจารณาเพื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาด โดยคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๐๐/๒๕๔๔ วินิจฉัยว่าคำสั่งศาลปกครองสูงสุดให้ถือเป็นที่สุดเฉพาะประเด็นแห่งคดี และคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่

/ ๕๓๓/๒๕๔๗ ...

หน้า ๑ ใน ๑๒ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

๕๓๓/๒๕๕๗ วินิจฉัยว่าคำสั่งศาลปกครองสูงสุดให้ถือเป็นที่สุด ศาลปกครองกลางไม่สามารถรวมคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีในคดีเดียวกันที่มี ๒ คำสั่งได้ ตามที่ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดี ๒ คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๗๘/๒๕๔๘ โดยคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๖๒๔/๒๕๔๖ กลับคำสั่งศาลปกครองกลาง และคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๐๐/๒๕๔๘ ยืนตามคำสั่งศาลปกครองกลาง เนื่องจากคำแนะนำของสำนักงานศาลปกครองตามความเห็นของประธานศาลปกครองสูงสุดไม่สามารถดำเนินการได้ และเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครองไม่สามารถให้ความกระจ่างในเรื่องนี้

๓. แนวทางปฏิบัติของผู้ฟ้องคดีเพื่อดำเนินการกรณีให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุดพิจารณาเกี่ยวกับคำสั่งศาลปกครองสูงสุดขัดกันเอง ตามที่ปรากฏข้อเท็จจริงในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๗๘/๒๕๔๘ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีไว้พิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ จำนวน ๒ ครั้ง โดยศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๖๒๔/๒๕๔๖ กลับคำสั่งศาลปกครองกลางและศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๒๐๐/๒๕๔๘ ยืนคำสั่งศาลปกครองกลาง หากผลการพิจารณาตามข้อที่ ๒ ถือว่าศาลปกครองกลางเพิกถอนกระบวนการพิจารณาตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุด โดยคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๐๐/๒๕๔๘ ที่วินิจฉัยว่าคำสั่งศาลปกครองสูงสุดไม่ถือเป็นที่สุด แต่ในขณะที่คดีหมายเลขดำที่ ๖๘๑/๒๕๔๔ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ จำนวน ๒ ครั้ง แต่ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งศาลปกครองกลางเป็นแนวเดียวกันที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๓๘๙/๒๕๔๖ คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๑๐๐/๒๕๔๗ และคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๕๓๓/๒๕๔๗ ในคดีดังกล่าว จำนวน ๓ คำสั่ง โดยวินิจฉัยว่าคำสั่งศาลปกครองสูงสุดให้ถือเป็นที่สุด เนื่องจากเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครองไม่สามารถให้ความกระจ่างในเรื่องนี้

๔. กฎหรือวิธีปฏิบัติ บัญญัติให้อำนาจคู่กรณีพิพาทที่มีผลประโยชน์ได้เสียในคดีสามารถเป็นตุลาการศาลปกครองในคดีที่เคยเป็นคู่กรณี โดยไม่ต้องแสดงตนหรือปิดบังอำพรางซ่อนเร้นความเกี่ยวข้องหรือมีผลประโยชน์ได้เสียในคดีพิพาท ตามที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายปรีชา ขวลิตร่าง ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ที่เคยเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบเรื่องพิพาทในคดี และทราบถึงการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมายตามที่ถูกฟ้องคดีมีหนังสือยอมรับความผิดและการกระทำที่มีชอบเป็นลายลักษณ์อักษรโดยขอความช่วยเหลือจากสำนักงานอัยการสูงสุด และปรากฏเอกสารที่ตนเองปฏิบัติหน้าที่โดยรับทราบถึงการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมาย เป็นตุลาการเจ้าของสำนวนในคดีที่ตนเองมีความเกี่ยวข้องและมีผลประโยชน์ได้เสียในคดี เนื่องจากเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครองไม่สามารถให้ความกระจ่างในเรื่องนี้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

๕. กฎหรือวิธีปฏิบัติ บัญญัติให้อำนาจศาลปกครองกลางไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ตามที่ปรากฏข้อเท็จจริงศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๖๒๔/๒๕๔๖ สั่งให้ศาลปกครองกลางดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีเพื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาด และไม่ปรากฏว่ามีคำสั่งใดสั่งให้ไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งนี้

๖. แนวทางปฏิบัติของผู้ฟ้องคดี เพื่อขอให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองพิจารณาเกี่ยวกับความผิดจริยธรรมของตุลาการศาลปกครอง เนื่องจากเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครองไม่สามารถให้ความกระจ่างในเรื่องนี้

สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๕/๓๖ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วเข้าใจได้ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอทราบบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติที่บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของตุลาการเจ้าของสำนวนในการดำเนินคดีปกครองตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ ซึ่งสามารถแยกได้เป็น ๒ กรณี คือ

(๑) กรณีกฎหรือวิธีปฏิบัติที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานศาลปกครอง ได้แก่ บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการเปิดเผยแล้วโดยสิ้นเชิง บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวผู้อุทธรณ์สามารถศึกษาและทำความเข้าใจได้ด้วยตัวเอง สำนักงานศาลปกครองจึงไม่ต้องจัดหาบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

(๒) สำหรับกรณีกฎหรือวิธีปฏิบัติที่ตุลาการเจ้าของสำนวนใช้ในการดำเนินคดีปกครองตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างนั้น เป็นกฎหรือวิธีปฏิบัติที่เป็นข้อมูลข่าวสารของศาลที่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีในชั้น “การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาล” ที่ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐตามคำนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการดำเนินคดีปกครองและอยู่ในความครอบครองของศาลจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติดังกล่าวที่หน่วยงานของรัฐจะต้องเปิดเผย สำนักงานศาลปกครองจึงไม่มีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้

/ข้อมูลข่าวสาร...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วเข้าใจได้ว่าผู้อุทธรณ์ ประสงค์ขอทราบแนวทางปฏิบัติกรณีศาลปกครองกลางไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด ดังนี้

(๑) กรณีที่ศาลปกครองกลางไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๗๘/๒๕๔๔ ซึ่งเป็นคดีที่ถึงที่สุดแล้วนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ฟ้องคดีและเป็นคู่กรณีในคดีดังกล่าว ย่อมมีสิทธิยื่นคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ได้ ตาม มาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) กรณีที่ศาลปกครองกลางไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๘๑/๒๕๔๔ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙ และเป็นคดีที่ยังไม่ถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคู่กรณีมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำพิพากษาได้ตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วเข้าใจได้ว่าผู้อุทธรณ์ ประสงค์ขอทราบแนวทางปฏิบัติของผู้ฟ้องคดีต่อการดำเนินการกรณีขอให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดพิจารณาเกี่ยวกับคำสั่งศาลปกครองสูงสุดขัดกัน ซึ่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในกรณีประสงค์จะยื่นคำขอดังกล่าว ดังนี้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๔ บัญญัติว่า

“เมื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครองต่างชั้นกันในประเด็นแห่งคดีอย่างเดียวกัน ขัดหรือแย้งกันให้ถือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

ถ้าคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครองชั้นต้นด้วยกันมีการขัดหรือแย้งกันในประเด็นแห่งคดีอย่างเดียวกัน คู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียจะยื่นคำร้องขอต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อให้มีคำสั่งกำหนดว่าจะให้ถือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งใด คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดเช่นว่านี้ให้ถือเป็นที่สุด”

มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดเห็นสมควรจะให้มีการวินิจฉัยปัญหาใดหรือคดีใดโดยที่ประชุมใหญ่ก็ได้ หรือมีกฎหมายหรือระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดให้วินิจฉัยปัญหาใดหรือคดีใดโดยที่ประชุมใหญ่ ก็ให้วินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่

/ภายใต้บังคับ...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

ภายใต้บังคับมาตรา ๖๓ ที่ประชุมใหญ่นั้นให้ประกอบด้วยตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทุกคนที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานที่ประชุมใหญ่

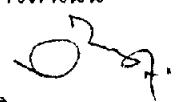
คำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก และถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด”

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วเข้าใจได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะสอบถามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือแนวทางปฏิบัติที่ให้อำนาจคู่กรณีพิพาทที่มีผลประโยชน์ได้เสียในคดีสามารถเป็นตุลาการศาลปกครองได้ และได้ตรวจสอบแล้วไม่พบว่ามีแนวทางปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไรแต่การพิจารณาคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุดมีบัญญัติไว้ในหมวด ๒ เรื่องตุลาการศาลปกครองที่กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดไว้ในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดลักษณะต้องห้ามของตุลาการในศาลปกครองสูงสุดในขณะดำรงตำแหน่งในมาตรา ๑๔ และกำหนดขั้นตอนให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง รวมทั้งมาตรา ๖๓ ได้บัญญัติแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการคัดค้านตุลาการศาลปกครองไว้ด้วยแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วเข้าใจได้ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอทราบบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติให้อำนาจศาลปกครองกลางไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ซึ่งสามารถแยกได้เป็น ๒ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานศาลปกครอง ได้แก่ บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการเปิดเผยแล้วโดยสิ้นเชิง บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวผู้อุทธรณ์สามารถศึกษาและทำความเข้าใจได้ด้วยตัวของผู้อุทธรณ์เอง สำนักงานศาลปกครองจึงไม่ต้องจัดหาบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

(๒) สำหรับกรณีกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติที่ตุลาการเจ้าของสำนวนใช้ในการดำเนินคดีปกครองตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีในชั้น “การดำเนิน

/กระบวนพิจารณา...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

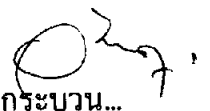
กระบวนการพิจารณาของศาล” ที่ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐตามคำนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติดังกล่าวที่หน่วยงานของรัฐจะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานศาลปกครองจึงไม่มีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วเข้าใจได้ว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะสอบถามวิธีการยื่นคำร้องเรียนเพื่อขอให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองพิจารณาเกี่ยวกับความผิดจริยธรรมของตุลาการศาลปกครอง สำนักงานศาลปกครองไม่ได้วางแนวทางปฏิบัติให้ผู้ฟ้องคดีที่ประสงค์จะขอให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองพิจารณาเกี่ยวกับความผิดจริยธรรมของตุลาการศาลปกครองไว้แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ ได้บัญญัติในทำนองวางแนวทางปฏิบัติให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองมีอำนาจดำเนินการในเรื่องดังกล่าวตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ เรื่องตุลาการศาลปกครอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีสามารถศึกษาทำความเข้าใจได้จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวได้

นอกจากนี้ สำนักงานศาลปกครองแจ้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่กล่าวไว้ในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการเปิดเผยแล้วโดยสิ้นเชิง ผู้อุทธรณ์สามารถศึกษาและทำความเข้าใจได้ด้วยตัวของผู้อุทธรณ์เอง ดังนั้น สำนักงานศาลปกครองจึงไม่ต้องจัดหาบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยอยู่แล้วให้แก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ความเห็นของสำนักงานศาลปกครองที่ได้พิจารณาตอบคำถามของผู้อุทธรณ์นั้นไม่ถือว่าเป็นการผูกพันการดำเนินคดีปกครองของตุลาการศาลปกครองชั้นต้นและตุลาการศาลปกครองสูงสุด

หลังจากได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานศาลปกครองตามหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๕/๓๖ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยขอให้พิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. ผู้แจ้งคำสั่งเป็นไปตามองค์ประกอบตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ในขอบเขตแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่

/๒. กระบวน...

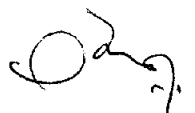
คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

๒. กระบวนพิจารณาทางปกครองเป็นไปตามองค์ประกอบตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในขอบเขตสาระสำคัญตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าสำนักงานศาลปกครองฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ร้องเรียนเพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาดำเนินการให้สำนักงานศาลปกครองปฏิบัติให้ถูกต้อง

สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๕/๔๖๐๘ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานศาลปกครองได้ปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องการมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทน การดำเนินกระบวนพิจารณาทางปกครองและการพิจารณาการใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นการถูกต้องแล้ว และเห็นว่าคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์เป็นคำอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด และได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังประธานศาลปกครองสูงสุดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประธานศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์และมอบหมายให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองดำเนินการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมกับแจ้งว่าหากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง แจ้งว่าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจที่จะดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลปกครองเกี่ยวกับผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานศาลปกครอง (ตามหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๕/๔๖๐๘ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙) แต่จะดำเนินการร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และได้ดำเนินการแล้วตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ และผู้อุทธรณ์อ้างว่าจะนำคำสั่งของสำนักงานศาลปกครองแจ้งต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อสรุปผลพิจารณาแจ้งต่อผู้อุทธรณ์ โดยจะขอใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเกี่ยวเนื่องกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการต่อไป

/คณะกรรมการ...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน พิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์แล้ว ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๗/๓๖๗๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การที่สำนักงานศาลปกครองได้มีหนังสือตอบชี้แจงและแนะนำการปฏิบัติตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอ้างอิงถึงบทบัญญัติดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแต่ไม่ได้จัดทำสำเนาให้ เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายและระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวได้มีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนักงานศาลปกครองได้รวบรวมข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เพื่อบริการแก่ประชาชนในการสืบค้นหรือเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้ด้วยตนเอง ณ ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานศาลปกครอง และได้มีการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองด้วย ประกอบกับสำนักงานศาลปกครองได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยว่าหากไม่เข้าใจข้อความที่สำนักงานศาลปกครองแจ้งตอบ ผู้อุทธรณ์สามารถขอรับคำปรึกษาแนะนำจากพนักงานคดีปกครองที่สำนักงานศาลปกครองจัดห้องไว้ให้บริการให้คำปรึกษาแนะนำด้วยแล้ว จึงเห็นว่าสำนักงานศาลปกครองได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ แจ้งว่าคำสั่งแจ้งผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการทบทวนการพิจารณาเรื่องร้องเรียนใหม่ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้วได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้แจ้งยืนยันผลการดำเนินการของคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบอีกครั้งหนึ่ง แต่ก่อนที่จะมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวอย่างเป็นทางการ ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ขอดอนคำอุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่าจะใช้สิทธิอีกครั้งหนึ่ง และได้ดำเนินการแล้ว โดยผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานศาลปกครอง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ (ซึ่งซ้ำกับคำขอตาม

/หนังสือของ...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

หนังสือของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙) โดยขอให้สำนักงานศาลปกครองแปลงสภาพข้อมูลข่าวสารให้เป็นสำเนาเอกสารในรูปกระดาษ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขั้นตอนปฏิบัติในการยื่นเรื่องขอให้ตรวจสอบจริยธรรมของตุลาการศาลปกครอง ตามที่ผู้เสียหายในคดีที่นายปรีชา [REDACTED] เจ้าของสำนวน มีส่วนได้เสียในคดี

๒. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขั้นตอนปฏิบัติในการยื่นเรื่องขอให้ศาลปกครองกลางปฏิบัติตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ตามที่ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยคำสั่งโต้แย้งคำสั่งศาลปกครองสูงสุดของศาลปกครองกลางเฉพาะประเด็นแห่งคดีใหม่ ตามที่ผู้เสียหายในคดีเห็นว่าศาลปกครองกลางต้องปฏิบัติตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดในประเด็นแห่งคดีที่มีการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่เด็ดขาดแล้ว

๓. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย (ระบุนัยความที่สื่อถึง) ที่ให้อำนาจตุลาการศาลปกครองเจ้าของสำนวนเปลี่ยนแปลงแก้ไขเนื้อหาคำฟ้องคดี ประเด็นคำฟ้องคดี และคำขอท้ายฟ้องคดี

สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๕/๑๑๐๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิขอลงจากสำนักงานศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงานศาลปกครอง ที่ สป ๐๐๒๕/๓๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ การแจ้งดังกล่าวครอบคลุมและเป็นไปตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ได้แก่ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการเปิดเผยแล้วโดยสิ้นเชิง บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวผู้อุทธรณ์สามารถศึกษาและทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง

สำหรับคำขอที่ผู้อุทธรณ์ขอให้สำนักงานศาลปกครองดำเนินการแปลงสภาพของข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ (เว็บไซต์ของสำนักงานศาลปกครอง) ให้เป็นสำเนาข้อมูลข่าวสารในรูปของกระดาษ โดยอ้างมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.

/๒๕๕๐ นั้น...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

๒๕๕๐ นั้น สำนักงานศาลปกครองเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานศาลปกครองจึงไม่ต้องแปลงสภาพข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ แจ้งว่า ขออุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธไม่ให้เอกสารในความครอบครองของสำนักงานศาลปกครอง หรือร้องเรียนกรณีสำนักงานศาลปกครองฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย โดยขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานศาลปกครองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ หากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีความเห็นว่าการที่สำนักงานศาลปกครองกล่าวอ้างในลักษณะเลื่อนลอยว่าคำขอของผู้อุทธรณ์คือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีเจตนาไม่สุจริต ก็ขอให้ทำคำวินิจฉัยส่งเรื่องไปยังคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนเพื่อให้ดำเนินการในเรื่องนี้อย่างถูกต้อง และหากเห็นว่าเรื่องนี้คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนได้พิจารณาอย่างถูกต้องกรณีคำสั่งลักษณะนี้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสามารถวินิจฉัยต่อไปได้ ก็ขอให้พิจารณาเพื่อมีคำวินิจฉัยในเรื่องนี้ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดว่า คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

อุทธรณ์เรื่องนี้ ผู้อุทธรณ์ขอให้สำนักงานศาลปกครองแปรสภาพข้อมูลข่าวสารที่บันทึก

/ไว้ในระบบ...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

ไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ให้เป็นสำเนาเอกสารในรูปกระดาษ โดยอ้างมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่สำนักงานศาลปกครองอ้างว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการเปิดเผยแล้วโดยสิ้นเชิง มิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานศาลปกครองจึงไม่ต้องแปรสภาพข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ ดังนั้น อุทธรณ์เรื่องนี้จะมีประเด็นแต่เพียงว่า สำนักงานศาลปกครองต้องดำเนินการแปรสภาพข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม หรือไม่ จึงมิใช่กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ อันจะก่อให้เกิดสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

อนึ่ง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีความเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครองได้ชี้แจงรายละเอียดและให้คำแนะนำเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งผลคำชี้แจงดังกล่าวต่อสำนักงานศาลปกครอง ต่อมาประธานศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งยกอุทธรณ์และได้แจ้งสิทธิให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีต่อศาลปกครองด้วย แต่ผู้อุทธรณ์มิได้ใช้สิทธิดังกล่าว กลับนำเรื่องไปร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้โต้แย้งผลคำชี้แจงของสำนักงานศาลปกครองในเรื่องเดียวกันในชั้นแรกคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนพิจารณาแล้วเห็นว่าการปฏิบัติของสำนักงานศาลปกครองชอบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ก็ไม่พอใจและได้โต้แย้งผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ โดยขอให้มีการพิจารณาทบทวนเรื่องร้องเรียนใหม่ และในที่สุดคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้วได้มีมติให้แจ้งยืนยันผลการดำเนินการของคณะอนุกรรมการฯ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบอีกครั้งหนึ่ง แต่ก่อนที่จะมีการแจ้งผลการพิจารณา ผู้อุทธรณ์ก็ได้ขอถอนอุทธรณ์ดังกล่าวและมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานศาลปกครองใหม่อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคำขอนี้ก็มีลักษณะซ้ำกับคำขอเดิม สำนักงานศาลปกครองพิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ ศป ๐๐๒๕/๑๑๐๖ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๐ แจ้งยืนยันแก่ผู้อุทธรณ์ว่าผู้อุทธรณ์ได้เคยใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากสำนักงานศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ นำเรื่องเดิม

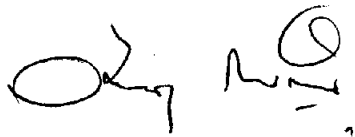

/มาอุทธรณ์...

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๑ /๒๕๕๐

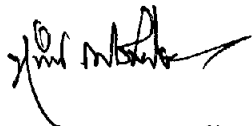
มาอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอีก พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ที่นำเรื่องเดียวกันไปร้องต่อหน่วยงานเดิมหรือหน่วยงานอื่นซ้ำกันหลายครั้งนั้น เป็นการใช้สิทธิโดยไม่มีเหตุอันสมควรและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

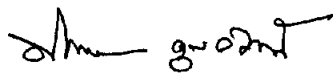
(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

(นายจางง เจลิมจิตร์)

กรรมการ

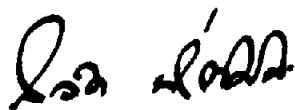

(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

กรรมการ

กรรมการ

(นายดำรงค์ บุญยืน)

(นายเรวัต จ่าเฉลิม)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวน

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๐

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยและเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย